

Stk. 2. Når en person har hensiddet 20 år i sikkerhedsforvaring, skal han løslades, medmindre fængselsnævnet anser dette for betænkeligt. Spørgsmålet om hans fortsatte forbliven i forvaringsanstalten forelægges da for landsretten for den landsdel, i hvilken anstalten er beliggende. Afgørelsen træffes ved kendelse. Bestemmer retten, at han skal blive i forvaringsanstalten, forelægges spørgsmålet derefter på ny retten hvert femte år. Når løsladelse finder sted efter forløbet af 20 år eller mere, er løsladelsen ubetinget.

Stk. 3. For de i henhold til § 37, stk. 2, til forvaringsanstalt overførte fanger gælder ovenstående regler ikke.

§ 70.

Stk. 1. Bliver en tiltalt frifundet for straf i henhold til § 16, eller findes straf i henhold til § 17 uanvendelig, men det af hensyn til retssikkerheden skønnes fornødent, at der anvendes andre foranstaltninger overfor ham, træffer retten bestemmelse derom. Kan sikkerhed ikke ventes opnået ved mindre indgribende forholdsregler, såsom sikkerhedsstillelse, anvisning af eller forbud imod ophold på et bestemt sted, pålæg af den i § 72 omhandlede art, beskikkelse af tilsyn eller umyndiggørelse, bliver den pågældende at anbringe i et sindssygehospital en åndssvage- eller anden kur- eller plejeanstalt, en helbredelsesanstalt for drankere eller i en særlig forvaringsanstalt. Indenfor de af retten dragne grænser træffer øvrigheden de nærmere bestemmelser, som foranstaltningens udførelse måtte udkræve.

Stk. 2. Såfremt der bliver tale om at dømme en tiltalt til anbringelse i hospital eller anstalt, kan der af retten beskikkes ham en dertil egnet og villig tilsynsværge, om muligt en person af hans nærmeste pårørende. Tilsynsværgen skal dels sammen med den beskikkede forsvarer bistå tiltalte under sagen, dels senere holde sig underrettet om hans tilstand og drage omsorg for, at opholdet i hospitalet eller anstalten ikke udstrækkes længere end nødvendigt.

Stk. 3. På foranledning af påtalemyndigheden, vedkommende anstaltledelse eller tilsynsværgen kan den ret, som har påkendt sagen i 1. instans, til enhver tid ved kendelse forandre den trufne afgørelse om foranstaltningens art eller efter indhentet læge-

20. I § 66, *stk. 3*, ændres „§ 37, *stk. 2*“ til „§ 37, *stk. 3*“.

21. I § 70 ophæves *stk. 3*, og i stedet indsættes:

„*Stk. 3.* Bestemmelse om ændring af den idømte foranstaltning eller dens foreløbige eller endelige ophævelse kan træffes ved retskendelse efter begæring fra anklagemyndigheden, anstaltsledelsen eller tilsynsværgen. Begæring fra anstaltsledelsen eller tilsyns-